

حفاظت و باززنده سازی ساختارهای تاریخی با رویکرد کاربری مجدد: نمونه موردی

خانه تاریخی خردمندی شیراز

دکتر مریم شیروانی

۱- استادیار، عضو هیئت علمی گروه مرمت بناهای تاریخی، دانشگاه هنر شیراز، M_shirvani@shirazartu.ac.ir

چکیده (B Nazanin 11pt پررنگ)

حفاظت از میراث فرهنگی و تاریخی ایران گامی در جهت توسعه و شکوفایی فرهنگی و اقتصادی است. در میان فرایندهای حفاظت آثار مختلف تاریخی، بحث باززنده سازی و احیا یکی از مقولات مهم و قابل توجه است که با توجه به گونه معماری در دوران های مختلف بسیار مهم است. دوران پهلوی در ایران به عنوان گذر تاریخی معماری سنتی ایران به معماری جدید فصلی مهم است و بناهای ساخته شده در این دوران ویژگی های منحصر به فردی دارند که در بحث کاربری مجدد قابل توجه است. خانه خردمندی در شیراز یکی از این بناهاست. هدف از این مقاله بررسی جایگاه احیا و باززنده سازی اثر و تأثیرات آن بر حفاظت است و اینکه پتانسیل سنجی منطقه ای و سیاست گذاری جهت دستیابی به طرحی مناسب برای تغییر کاربری اثر متناسب با نیازهای تعریف شده در موضوع خدمات گردشگری چه می تواند باشد. روش تحقیق به صورت توصیفی - تحلیلی است. یافته های حاصل شده بیان می دارد که ایجاد کاربری مناسب با توجه به بافت منطقه اثر و ویژگی های محیطی آن می تواند نقش مهمی در حفاظت اثر داشته و جذابیت مکانی را برای گردشگران ایجاد نماید. در طی این فرآیند کاربری جدیدی اصولاً به اثر بخشیده می شود که می تواند نقش مهمی در بحث اقتصاد گردشگری نیز ایفا نماید. می توان گفت فرایند احیا و باززنده سازی اگر در حوزه میراث فرهنگی بیشتر مورد توجه قرار گیرد و کاربری مناسب به آثار بخشیده شود، گام مهمی در استفاده از پتانسیل های موجود در آثار و ارزش آفرینی اقتصادی در حوزه گردشگری در ایران ایجاد نماید.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:

نگهداری، پایش و باززنده سازی میراث طبیعی و فرهنگی

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

احیا، باززنده سازی، حفاظت، خانه خردمندی، شیراز

پایگاه نمایه کننده:

۱- مقدمه

حفاظت از میراث معماری و شهرسازی فرآیندی است که چنانچه در بستری صحیح به انجام رسد می تواند علاوه بر پاسداشت آثار برای آیندگان، منجر به توسعه و شکوفایی فرهنگی، اقتصادی گردد.